

KARA MASKE

HAFTALIK - MECMUA

SAYI
1

10
KURUS

KIZIL MASKE

1

KIZIL
MASKE
KİMDİR?
BAŞLICA
AMAÇLARI
NELERDİR?

HAYATIM SONUNA KADAR HAY-
DUTLARLA SAVAŞMIYA AND İÇİ-
YORUM. ÇIRAKLARIM DA AYNI
İŞE DEVAM E-
DECEKLERDİR.

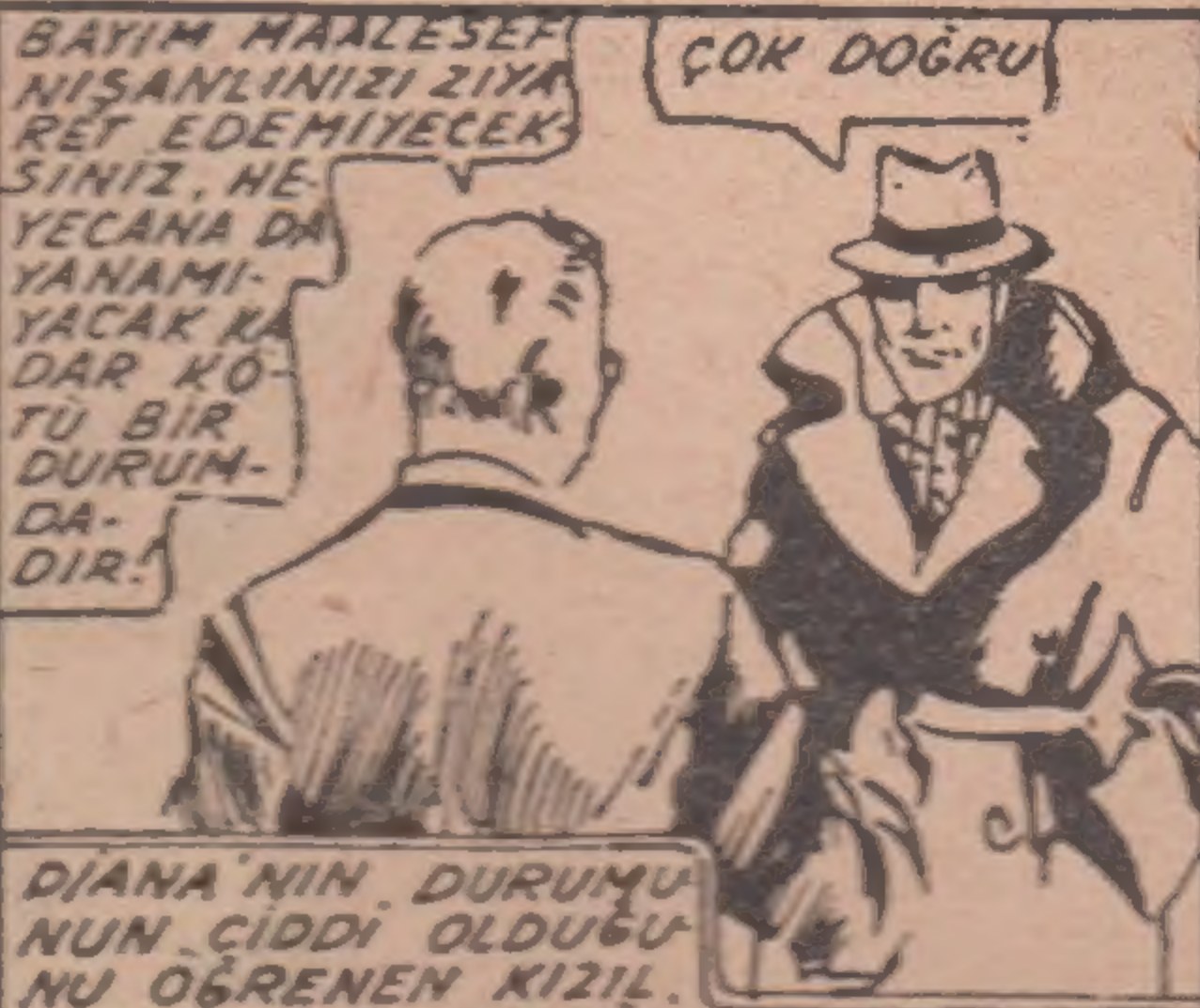
TAM DORT YÜZ YIL ÖNCE, A-
DAMIN BİRİ, KORSANLAR TA-
RAFINDAN ÖLDÜRÜLMÜŞ BA-
BASININ KURU KAFATASINA
EL BASARAK ONUN İNTİKAMINI ALMAYA
AND İÇMİŞTİ. İSTE İLK KIZIL MASKE BU
İDİ!

BU ANT, NESİLDEN NESİLE
GEÇİYOR. BU YÜZDEN HER-
KES, MÂSKELİ ADAMIN ÖL-
MEDİĞİNİ VE ÖLMİYECEĞİNİ
ZAN EDİYORDU!

GENÇ KIZ DİANA, NİŞANLISI KIZIL
MASKE'Yİ ÖLDÜ ZANNEDEREK
BİR SINIR HASTALIĞINA TUTUL-
MASI ÜZERİNE HASTAHANEYE
KALDIRILMIŞTI.

BAYIM HAAZESEF
NİŞANLINIZI ZİYA-
RET EDEMİYECEK-
SİNİZ. HE-
YECANA DA
YANAMI-
YACAK KA-
DAR KÖ-
TÜ BİR
DURUM-
DA-
DIR!

ÇOK DOĞRU

DİANA'NIN DURUMU
NUN CİDDİ OLDUĞU-
NU ÖĞRENEREN KIZIL
MASKE, İYİLEŞECEĞİ
ZAMANA BIRAKARAK O GÜNKÜ ZİYA-
RETİNDEN VAZ GEÇMİŞTİ!

OH, BAYRON! BENİ
GÖRMEYE GELDİĞİ-
NİZ İÇİN SİZE NE
KADAR TEŞEKKÜR
ETSEM AZDIR.

DİANA! DOKTOR
BANA ARTIK İYİ-
LEŞTİĞİNİZİ SOY-
LEDİ, BUNA
ÇOK SEVİN-
DİM!

DİANA'NIN TA-
MAMEN İYİLEŞ-
TİĞİNE EMİNİM
SİNİZ DOKTOR?

EYET! YALNIZ....
TEĞMENİM.... BAYA-
NI, ÖLDÜ ZANNET-
TİĞİ KIZIL MASKE..
... DE.... ZİYARE-
TİNE GELMİŞTİ.

VAKTİLE DİANAYI ÖLÜMDEN KURTARMIS
OLAN TEĞMEN "BAYRON" ONU ZİYARETE
GELMİŞTİ...

PEKİ SON-
RA NE OL-
DU?
DİANA ONUN HAYATTA OLUP, Zİ-
YARETE GELMİŞ OLDUĞUNU DAHA
BİLMİYOR. DÜŞÜNDÜM Kİ BUNLA-
RI DUYACAK OLURSA BELKİ ÇOK
TEHLİKELİ HEYECANLAR GEÇİREBİLİR
BUNUN ÖNÜNE GEÇTİM.

FAKAT ARTIK İYİLEŞ-
Tİ; ENGEL KALMADI
SÖYLEYELİM.

EYET, DOĞRU, YAL-
NIZ. BU MESELEYİ
BANA BIRAKINIZ
DOKTOR!

ARKASI
VAR

Maskeli Süvari

(Ormanlar Hâkimi)

1.

BULDUĞUM GÜ-
MÜŞ FİŞENGİN
NE DEMEK OL-
DUĞUNU BİLİR
MİSİNİZ?

MASKELİ
SÜVARI!

NE VAR
TONTU?

KAŞIYORLAR!

NE VAR?

BİR KIZIL
OK DAHA!

GELİN BURA-
YA KAÇMAYIN

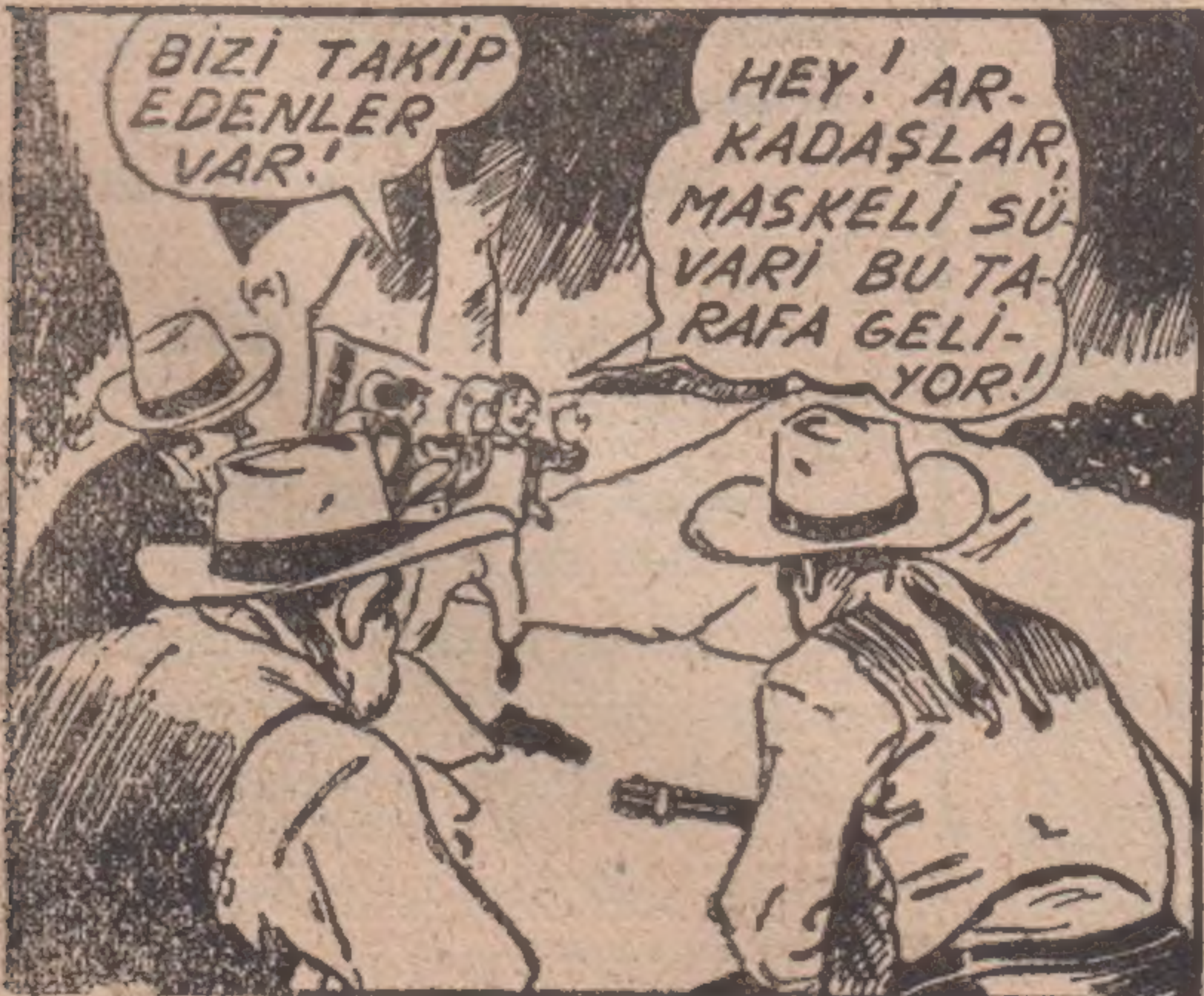

ŞU KIZIL OKLARI A-
TANLARI BULACAĞIZ!!

BİZİ TAKİP
EDENLER
VAR!

HEY! AR-
KADAŞLAR,
MASKELİ SÜ-
VARI BU TA-
RAFA GELİ-
YOR!

İŞTE
GELİ-
YORLAR

HAZIRIZ
!

DIKKAT
ÇOCUKLAR
BEN SÖYLE-
MEDEN ATEŞ
ETMEYİN!

ARKA-
Sİ
VAR

Doktor Swendson'la Uzak Doğuda bir maden ocağında tanışmıştım. Ocak, Çin top - raklarındaydı ve bizden baş - ka birçok macera adamları; beyaz ırktan, sarı ırktan hat - ta siyah ırktan insanlar orada çalışıyordu. Medeni dünyadan binlerce ki'ometre uzakta bu - lunmak bazan pek ürkütücü - dür. Fakat kendimizi buraya türlü sebeplerden dolayı göm - düğümüz için değil de, daha ziyade bu mahrumiyete katlan - dığımız için üzülüyorduk. Hepi - mizin bin türlü şikâyeti var - dı. Fakat Doktor Swendson'un ağzını açıp da bir kere sızlan - dığını görmemiştik. Evlileri o, ve, gayet güzel bir karısı vardı. Bu Asya çölünde ılık saçan bir güneş gibi aramız - da parlıyordu ve hepimiz ona belli belirsiz bir şekilde tut - kunduk. Vaziyeti anlıyorsu - nuz tabii! Doktor onu medeni dünyadan kaçırmış ve bu çöle hapsedmişti, elinden kaçırmak - tan korkuyordu.

Barakalarımız ırmağın ke - narında sıralanmıştı ve benim yakışıklı Marlow'la yattığım baraka, Swendson'ların bara - kasının bitişindeydi. Geçirdi - ğimiz hayat hakikaten yürek - ler acısıydı. Gün doğmadan ma - den işi başlıyor, karanlık bas - tırıcaya kadar devam ediyor - du. Ekseriya yorgun argın ya - taktıklarımıza uzandığımız zaman ırmak tarafından esen tath

bir şimal rüzgârı Çin baykuş - larının yanı Yogaların sesini bize karar getirirdi. Bu zaman larda da ya beklemek veyahut içmekle vakit geçiriyorduk. Evet, içiyorduk; neşeli olunca, kederli olunca veyahut yalnız vakit geçirmek için içiyorduk. Büyük yemek barakasında toplandığımız zaman, Swend -

K a r a M A S K E

Pazartesi günleri çıkar
haftalık mecmua

Sahibi ve yazı işlerini fiilen
idare Eden.

Yazı İşleri Müdürü
H A M İ D Ş E N D Ü R

Yazı ve Teknik Sekreter
Karlotti Pietro

Basıldığı yer:
Kapak: Alâeddin Kral Mat.

İç baskı ve dizgi: VAKIT
Basımevi

Adres: Vakıf Yurdu kat II
Posta kutusu: 448

ABONE ŞARTLARI

Yıllık: 5 lira
Altı aylık: 2,5 lira
27 Ekim 1947

VIL: 1 — CILT: 1 — SAYI: 1

son'un karısının gözleri daima Marlow'un üzerinde dolayırdı. Ben aldırış etmezdim. Fakat Marlow dehşetli çapkındı ve kadın bahsinde kuş uçurtmaz - dı.

Bazan da, âdeta deli gibi sar - hoş olunca erkekler "Şeytan oyunu" oynamayı teklif eder - lerd. Bu korkunç bir oyundu ve siz Uzak-Doğuda bulunma - dınızsa, imkân yok bu oyunun dehşetini anlayamazsınız! Ben, fazla para kazanmak ihtimali yüzde yüz olan bu oyunu bir kere Manillada oynamıştım. Eğer talihim yardım etmemiş olsaydı, şimdi karşınızda bu lâfları edemezdim. Çünkü bu oyunun sonunda ölüm vardır, hem de pisi pisine bir ölüm!

* * *

Bir temmuz gecesi —galiba o ender tatillerden biriydi— Grışa Urallı bizi bu "şeytan oyunu"na davet etti. Hepimiz fitil gibi sarhoştuk ve burnu - muzun ötesini görmüyorduk. Herkes "kabul" diye bağırdı. Fakat Marlow'la Doktor Swen - dson girmemişlerdi. Grışa:

— Bu oyunu erkekler oynar. diye bağırdı "kadınlar ve kor - kaklar dışarı çıksın.

Margaret —Swendson'un ka - rısı— Marlow'a bakarak ka - piya doğru yürüdü. Diğer ka - dınlar ve oynamıyanlar çıkı - yordu. Zaten on iki kişi ara - sında oynamıyordu bu oyun. O sırada Marlow:

— Ben de oynuyorum! diye bağırdı.

— Pekâlâ bir kişi daha lâ - zım. Bir de gonkçu!

Doktor Swendson atıldı:

— Ben de oynuyorum.

Yüzünün hatları gerilmiş ve o geniş alnında çizgiler peydah - olmuşt. Grışa herkesin tabak

içersine koyduğu gümüş yüz dolarlıkları saydı ve:

— Tamam oldu, dedi. "Sen işaret verirsin Kelly.. Haydi şimdi kâğıtları çekelim."

Sıra ile on iki kâğıttan birer tane çektik. "Şeytanı" çeke-miyenler küfrediyorlardı. Nihayet "Şeytan Marlow'a düştü. O zaman Kelly ışıkları söndürdü. Salon loş bir karanlığa bürünmüştü. Grışa:

— Kapi! diye bağırdı.

Marlow dişleri arasından bir şeyler mırı'danarak karşımı-za, on beş adım ileriye gitti. Kapi da kapanınca ortalık zıfiri bir karanlığa bürünmüştü. Marlow bu karanlıktan istifade ederek bir yere saklanmıştı. Ne rüzgâr esiyordu, ne de yogaların sesi duyuluyordu. Yalnız açık pencerenin içinden, karanlıklar arasından yanıp sönen ateş böceklerinden başka ortalıkta hiçbir şey görünmüyordu. Tabancalarını çekti ve sırayla ateşe başladık. Karanlığı delen mermilerin ateşi bu zıfiri odayı bir parça aydınlatıyordu. Hemen o anda aydınlık bir nokta boşlukta yanıp sönererek ilerledi, bir yere kondu ve söndü... Nihayet son tabanca da patladı. Yanımda duran Doktor Swendsonun tabancası... Her şey yeniden sessizliğe ve karanlığa gömülmüştü.

Grışa gür esiyle:

— Işık! diye bağırdı.

Kelly kibriti çakıp iki lâmbayı da yaktı. Sarı bir ışık, barut, cigara dumanı ve ispir-tolu nefes kokan odayı aydınlattı. Meksikalı:

— Kazandı, diye bağırdı. Kalk ulan çapkın, kalk da 1200 doları cebine indir.

Marlow sesini bile çıkarmadı. Duvarın tam ortasında büzülmüş, başı önüne düşmüş çomelik bir vaziyette duruyordu.

Swendsonun o ağır sesi hepimize korkunç neticeyi hatırlattı:

— Onu kaldırmağa gitsek daha iyi olur.

Hakikaten Marlow çoktan postu kaybetmişti. Kulağının arkasından giren kurşun onu âdeta duvara mıhlamıştı.

* * *

Oyunun sonunu beklemeden çıktım. Çünkü ötekilerin daha sarhoşluğu geçmemişti. Doktor Swendson da ayrıldı. Dışarda yanına yaklaştım.

Marlow bu yabancı memleketlerde benim bir tek arkadaşım ve ben onun bu şekilde ölümünden büyük bir acı duymuştum. O sırada Margaret deli gibi koşturarak arkamızdan geldi. Swendsonun koluna yapıştı:

— Öldü değil mi, diye bağırdı. "Ah seni hain alçak, Ben bilmiyor muyum zannediyorsun? Onu sen öldürdün. Hem de isteyerek, öldürmek için öldürdün!"

Swendson hiç sesini çıkarmıyordu. Fakat yine de karanlıkta çenelerinin geri diğini farkedebiliyordum. Nihayet kadını teskin edip barakasına götürdüm. Sonra barakama giremiyerek ırmağa doğru yürüdüm. Doktor Swendson ora-

daydı ve bir ağaca dayanmış cigara içiyordu. Biran konuşmadık. Sonra:

— Acı bir ölüm değil mi doktor, dedim. "Marlow'a yazık oldu. Ne ümitleri, ne hayalleri vardı onun, halbuki pisipisine öldü!"

Sigarasından derin bir nefes çekip yüzüme bakmadan:

— Bir mermi asla kör değildir, diye homurdandı. "Hedefi önceden çizilmiştir onun, Hele yerini bildiği zaman asla şaşmaz."

Derin bir hayretle bağırdım:

— Demek siz.

— Evet onu ben vurdum. Çünkü o iyi arkadaşınız beni, karımla düşüp kalkarak aldatıyordu. Nasıl olsa cezasını görecekti ama Allah beni bu işe memur etti. İşte bunun için oyuna girince ben de girdim. Birimizden birimiz gidecektik. Talih bana yardım etti, Marlowun bulunduğu yeri ateşböceği vasıtasıyla bildirdi. Çünkü bir ateş böceği ancak yere indiği zaman söner, işte ben bu böceğin indiği yere ateş ettim"

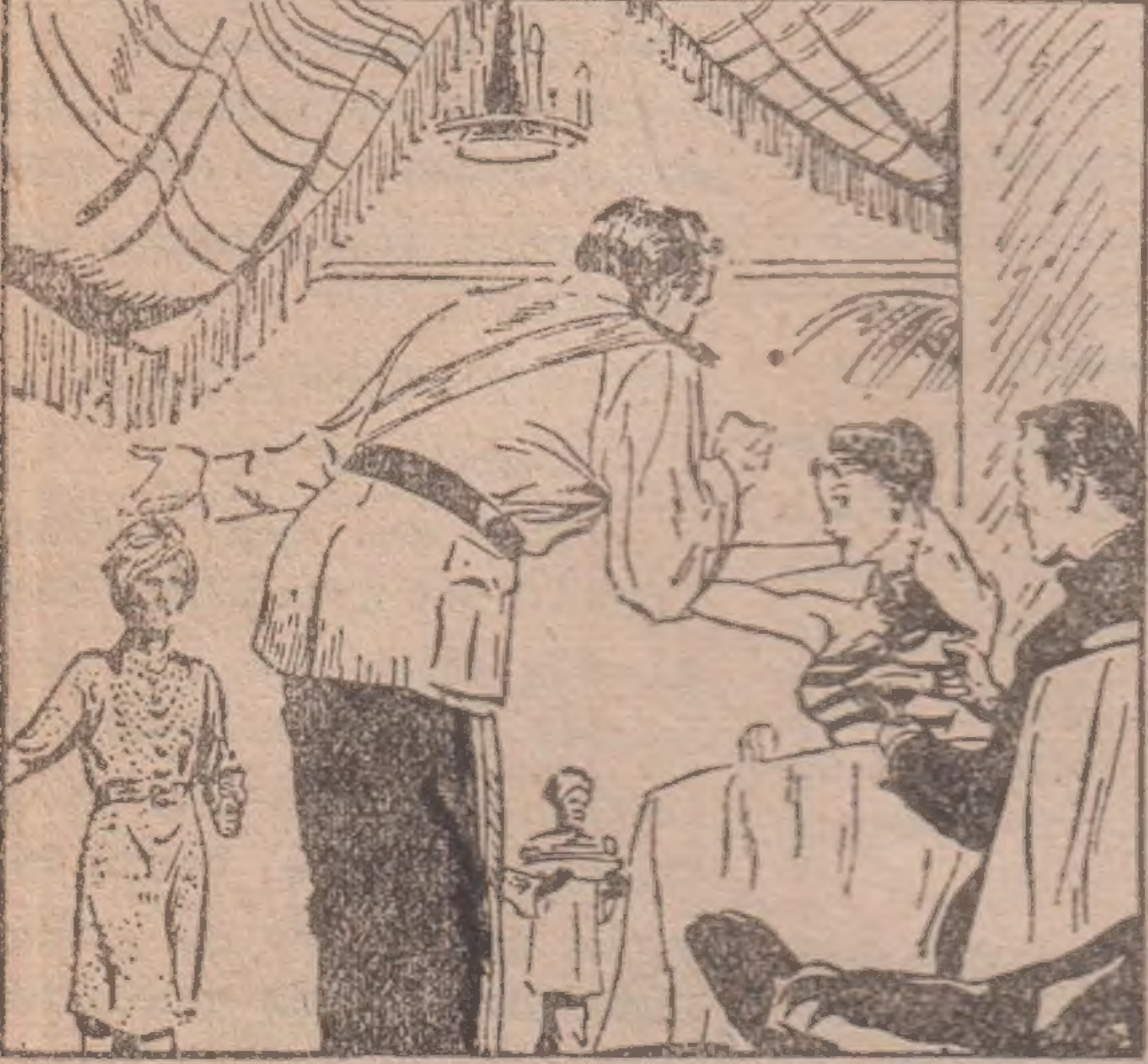
O zaman aydınlık noktayı hatırladım ve garip anlatılması güç bir sıkıntı duydum. Swendson omuzlarını kaldır-mış, elindeki sigaranın ateşine bakıyordu.

avcı BAY TEKİN

①

BİR GECE, BANGKOK'TA:
"RACA SERDAR SİZİNLE TANIŞ-
MAK İSTİYOR, CİM. SİZİNLE
GÖRÜŞMEK İÇİN HİNDİSTANDAN
GELMİŞ."

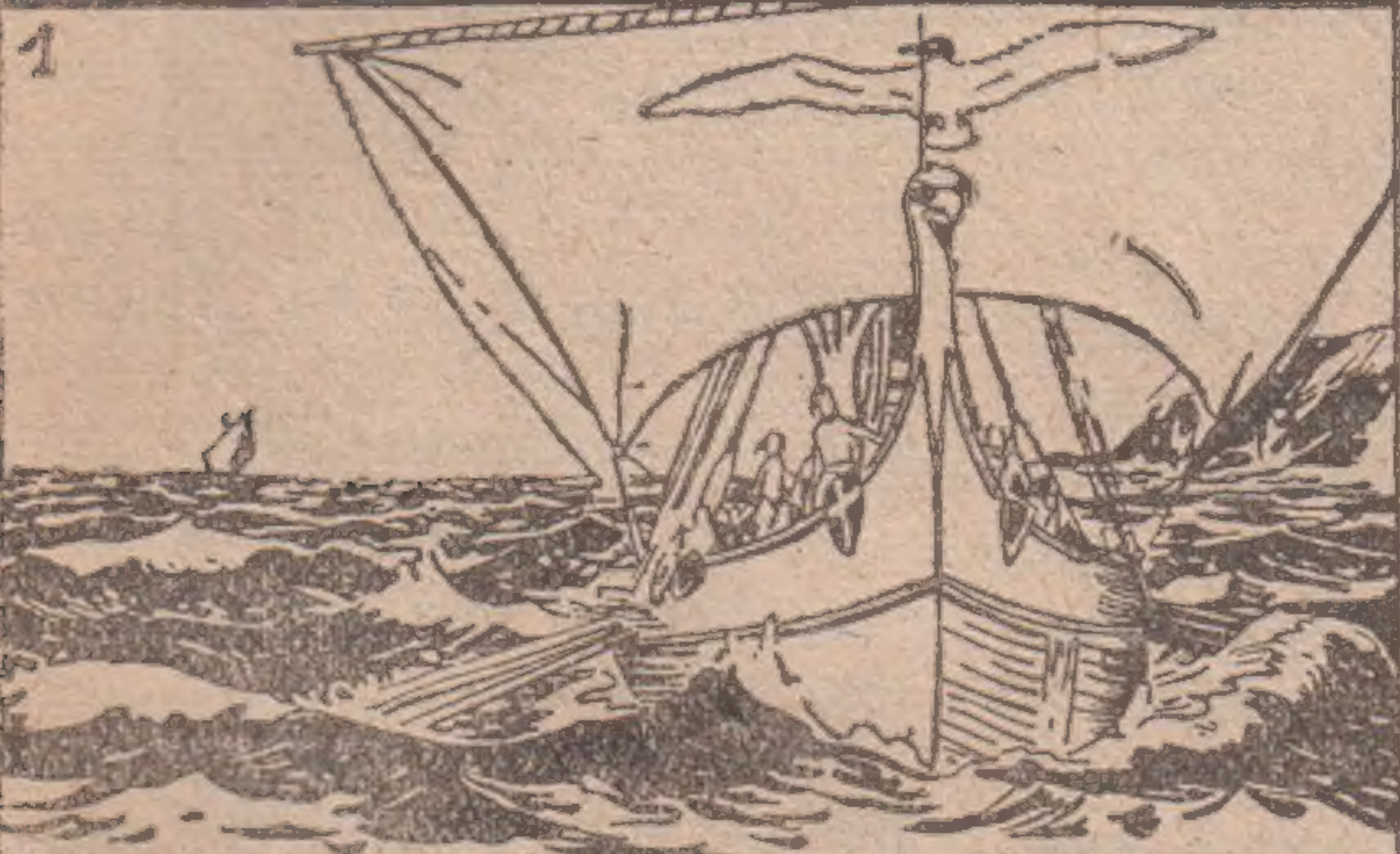
"GOLOR MIHRACA-
SI BENİM AMCAM-
DIR. GEÇENLERDE BİRÇOK EŞ-
YASI ESRARENGİZ BİR ŞEKİLDE
ÇALINDI. BU HIRSIZI BULMANI-
ZI RİCA EDİYORUZ..."

CİM BU SEFERKİ İŞE TEK BAŞI-
NA ÇIKMAK ZORUNDA KALMIŞTI:
"SEN DE BİRAZ DİNLENMİŞ O-
LURSUN, LİL. MERAK ETME, ÇABUK
DÖNERİM...."

"GOLOR,
HİNDİSTANDA-
KI PRENSLİKLE-
RİN EN ZENGİNLERİNDEN BİRİDİR.
BİR KAÇ MİLYON MÜCEVHERİN ÇA-
LINMASI BİR ŞEY İFADE ETMEZ, A-
MA, AMCAM HIRSIZIN KİM OLDUĞU-
NU MERAK EDİYOR...."-ARKASI VRR-

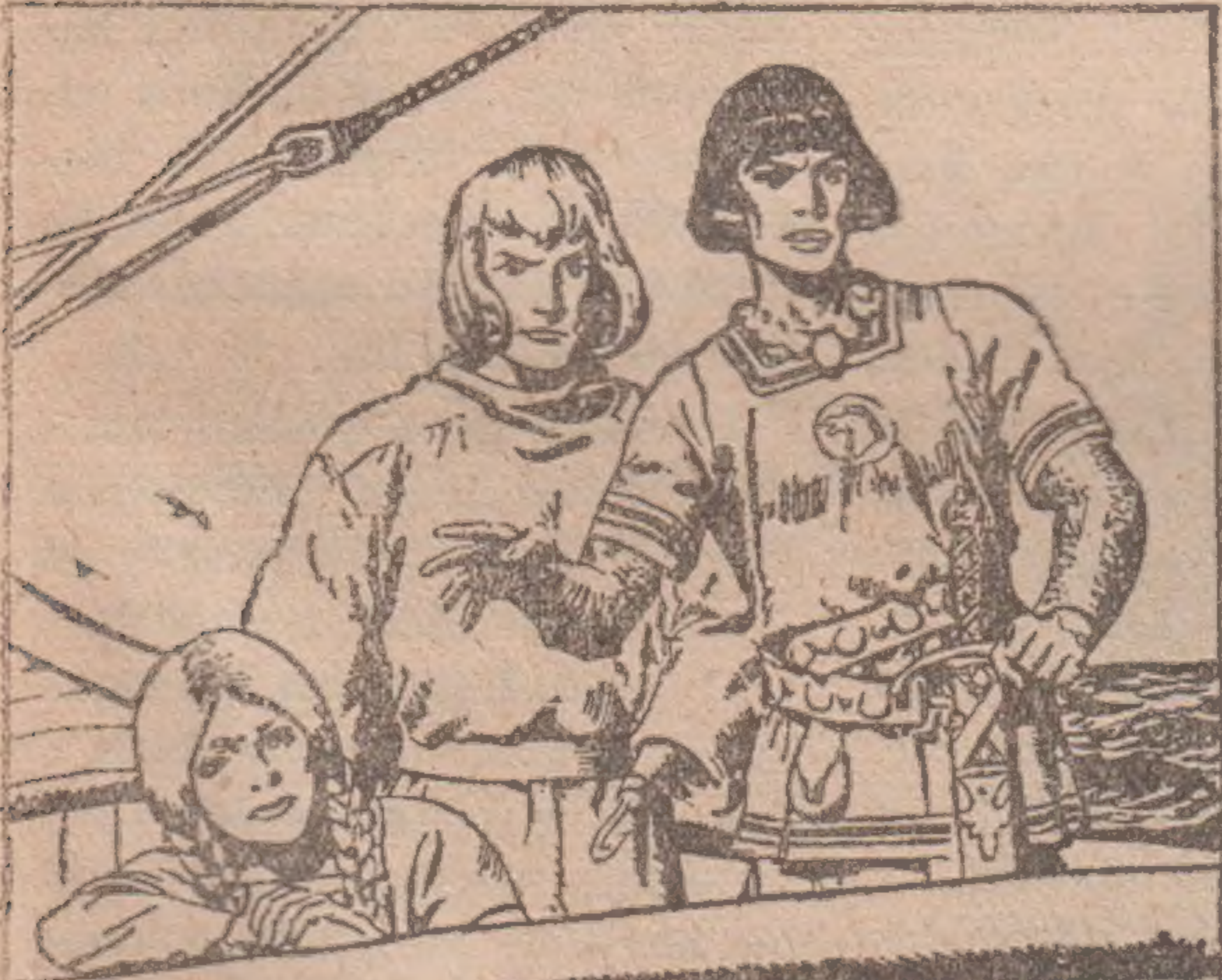
Arslan Prens

DENİZLER KRALI ULFRUN'UN ADAMLARI İSYAN ETMEK ÜZEREDİR. DÜNKÜ REİSLERİNİN YAPTIKLARI YÜZÜNDEN, BİR DAHA MEMLEKETLERİNE DÖNEMEYEBİLECEKLERİNİ BİLİYORLAR. İŞİN KÖTÜSÜ, ARKALARINA BİR DE GEMİ TAKILMIŞTIR VE GİTTİKÇE YAKLAŞMAKTADIR...

ULFRUN, GÜNEŞİN GÖLGESİNE GÖRE İSTİKAMETİ BİLDİREN ALETE BAKIYOR VE ŞETLAND ADASININ DOĞUSUNDA BULUNDUKLARINI ANLIYOR. ADAMLARINA EMİR VEREREK, GEMİYİ O TARAFYA DOĞRU SÜRÜYOR...

ARKADAKI GEMİNİN GÜVERTESİNDEN ARSLAN PRENS ÖNDEKİ GEMİNİN İSTİKAMET DEĞİŞTİRDİĞİNİ GÖRÜYOR "SENİN BU YENİ GEMİ TEHLİKELİ BİR İMTİHAN GEÇİRECEK. GÜNDAR HARL ÇÜNKÜ, RÜZGÂRA KARŞI İLERLENMEK ZORUNDAYIZ."

O ZAMANKİ VİKİNG GEMİLERİNDE DAHA FAZLA KÜREK KULLANILIRDI. YELKENDEN YALNIZ RÜZGÂR MÜSAİT TARAFTAN GELDİ. 6İ ZAMAN İSTİFADE EDİLİRDİ. ARSLAN PRENSİN GEMİSİNDE İSE KÜREK YOKTU.

ARKASI VAR

MERDİVENDEKİ ADAM

— 1 —

Melady, ben tam karşımdaydı; cilâh trabzonunda yer yer gölgeler oynuyor, evvelâ karanlığa gömülüymüş hissini veren geniş basamakları, fişlerin hazırlandığı odanın önünde yanan yeşil lâmbanın altında garip bir ışık'a parlıyordu. Hastanenin sessiz olmakla beraber gizliden gizliye, heyecanlı olan hayatını yakından görmek ve onu etrafı bir şekilde kavramak için, bu merdivenden bir iki defa geçmek lâzımdı.

Alt katta, merdivenin arka tarafında, küçük, dar basamaklar ile bodrum katına inen başka bir merdiven vardı. B'nanın en üst katı olan dördüncü kattan sonra, demir basamaklardan, hastanenin taraçasına çıkılıyordu. Hemşirelerin fazla vakit kaybetmemeleri ve lüzumsuz yere yorulmamaları için, bir asansör yaptırılmıştı. Doğrusunu söylemek lâzımgeçerse, bu asansör, her nedense, içimde daima endişeye, korkuya benzer bir his uyandırıyor du. Hep: "Bir gün olup bozular da, iki kat arasında kalırsan" diye düşünürdüm.

Asansör, oldukça geniş bir kamaradan ibaretti. Tekerlekli bir sedyeyi bile alıyordu. İşlerken de hiç gürültü çıkarmazdı.

Asansörün ge'diğini, ancak kamarasındaki kırmızı ışığı karşımızda görünce anlardık. Oldukça işimize yarıyordu. Ama ben, her nedense, ekseriya merdivenden çıkmağı tercih ediyordum.

O akşam, faciyanın cereyan ettiği o uğursuz akşam da merdivenden çıkmıştım. İyice hatırlıyorum, trabzana tutuna tutuna, zavalı hastaları bu ha-

samaklardan yukarı çıkarken neler hissettiklerini düşünerek çıkıyordum. Loşluğundan defalarca şikâyet ettiğimiz merdivenin beni o akşam bir faciaya doğru götürdüğünü, ne reden bilebilirdim?

Olup bitenleri teferruat ile anlatmak için işin ta başından başlamak ve faciaya karışmış o'an kimseleri birer birer tanıtmak lâzım. Nasıl olmuştu?.. Evet.. Şimdi gayet iyi hissediyorum: O gün beni hastanenin üçüncü katında bulunan "Doğu Servis"i ne baş hemşire olarak tayin etmişlerdi. Burada yalnız hususi odalar vardı, hastaları da pek zengin, lâf dinlemez, şımarmış kimse lerdi. Bunun için bu servisin işi cidden çok ağırdı. Bilhassa gece nöbetleri çok yorucuydu. Zira lükse, rahata alışmış hastalar bazan nöbetçi hemşireyi ikide birde çağırırlar, hiç rarat vermezler. Doktor Kuncce, hastalarının bu şımarıklığını hoş görüyordu ama, biz, onların çilesini hastabakıcılar, bundan hiç memnun değildik. İşte bunun içindir ki, bana Doğu Servisi baş hemşireliğini verdikleri zaman hiç memnun olmadım. Müessesinin torunu ve Melady Drug Şirketinin müdürü olan Peter Melady'nin hastalanıp da benim servisime geldiğini öğrendiğim zaman da, işimin bir kat daha zorlaşacağını anladım ve bunda yanılmadım.

Peter Melady'yi bizim serviste bir odaya yatırdılar. Hasta kendisine ille benim bakmamı istiyordu. Doktor Kuncce beni çağırarak:

— Miss Keate, dedi, sizin yerinize muvakkaten hemşirelerden Naney Page geçsin. Mister

Melady, kendisine sizin bakmanızı istiyor.

Tabii kabul ettim ve o andan itibaren, bütün vaktimi hastama hasrettim.

Talihin garip bir cilvesi olacak, aynı gün, Peter Melady'nin kızı Dione Melady, cildi günden neşten yandığı ve bu yüzden oldukça tehlikeli yaralar açıldığı için hastaneye geldi.

Dione, ailesinin adını yaşatmak istediği için akrabalarından biriyle evlenmişti.

Peter Melady'nin yatdığı odanın yanında, Doktor Harriganın karısı, İna Harriganın odası vardı. Genç kadının sağ kol ve bir dişi kırılmıştı.

Doktor Harrigan, karısının ihtivatsızlığına ve spora düşkünlüğüne kızıyor, İna'nın sıhhatini düşünmeden yaptığı hareketlerden bahis açılınca sinirleniyordu. Bunun için hiçbirimiz, Doktor Harriganla konuşurken İna'nın rahatsızlığından bahsetmezdik.

Demek o gece, o sıcak temmuz gecesi Doğu Servisinde Peter Melady, Dione Melady ve İna Harrigan hasta yatıyorlardı. Bundan başka İna Harriganın odasının karşısında bulunan odada hemşirelerden Lillian Ash, nekahet devresinde bir hastavla meşguldü. Dione'nin kocası Courtney Melady de Doğu Servisindeydi. Bir takım şüpheli işlerle meşgul olduğu söylenen Courtney, kâh kavınnederinin, kâh karısının odasına giriyor, bir şey arıyormuş gibi etrafa bakınıyordu. Herkes verli-verinde, vazifesi başında ve biraz sonra cereyan edecek olan faciadan bihaberdi.

E'imde Peter Melady'nin getirmemi sövlediği küçük bir enfiye kutusu, merdivenden yu-

karı çıktım. Epey yorulmuş -
tum. Üçüncü kata g'ince, bir
müddet dinlendim. Bu katta
iki servis vardı. Sol tarafa
baktım: Loş koridorda kapı -
lar, karanlık birer leke halin -
de görünüyor, üstlerinde renk
renk, soluk ışıklar yanıyordu.
Orası Batı Servisiydi. Parasız
hastaların ve çocukların yat -
tığı salonları ihtiva ediyordu.
Benim servisim sağdaydı. Kori -
dorun başında, merdivenin tam
karşısında, fiş'erin yazıldığı o -
dada Naney Page oturuyordu.
Genç kızın sarı saçları, yeşil
abajurun altında garip bir renk
te görünüyor. Genç kız beni
görünce, ayağa kalkarak:

— İyi ki g'ldiniz, dedi. Dok -
tor Harrigan sizin için bir pu -
sula bıraktı. Burada, bir iki
dakika bekledi, sonra bunu bı -
rakarak gitti;

Masaya yaklaştım. Naney
tecessüsle elimdeki küçük pa -
kete baktı:

— Demek buldunuz ha?

— Neyi? Ha.. kutuyu mu?
Evet, fakat pek kolay olmadı
doğrusu. Melady'lerin hizmet -
çisi midir nedir? Onu çalaca -
ğım diye korktu galiba, bir tür -
lü vermek istemedi.

Allahtan yanımda Mr. Me -
lady'nin yazdığı bir kâğıt var -
dı.

— Pusula burada. Doktor
Harrigan'ın öbür servislerle işi
varmış, gece yarısına doğru
geleceğini söyledi.

Nancy sustu sonra:

— Şu kutuyu görmek ister -
dim doğrusu, dedi. Çın işi bir
enfiye kutusu ha? Kimbilir ne
güzeldir.

Doktor Harrigan'ın bıraktı -
ğı pusulayı alarak, okudum.
Peter Melady'yi ertesi sabah
ameliyat edeceğini, yapılması
icap eden hazırlıkları fişe not
ettiğini haber veriyordu.

— Garip şey, dedim Dr. Har -
rigan, pusula yazmağa neden
üzüm görmüş sanki? yapıla -

cak şeyi ben nasıl olsa biliyo -
rum.

Nancy omuzlarını silktili:

— Ameliyat olan Peter Me -
lady de ondan herhalde. Ne o -
lur Sarah, şu kutuyu göster,
görmek istiyorum.

Bunu yapmakta beis görme -
diğim için, kâğıdı açarak, ku -
tuyu masanın üzerine koydum.
Nancy:

— A! dedi, ne kadar küçü -
cükmiş! Amma güzel bir şey
doğrusu.

Kutu hakikaten küçük fakat
çok güzel bir şeydi. Nancy, üs -
tü kıymetli taşlarla işlenmiş
olan bu mini mini enfiye kutu -
sunu eline alarak açtı:

— A! dedi. Şuna bak Sarah!
sedeften yapılmış bir şey var
içinde. Mini mini bir kaş ğa ben -
ziyor. Ne güzel değil mi?

— Evet. Zaten Mr. Melady

antika eşyadan çok anlıyor,
dedim. Evini görsen Nancy,
tıpkı küçük bir müze gibi .

Nancy gülümsedi, yanağın -
daki gamze meydana çıktı:

— Ben de zengin olsaydım,
benim de evim müze olurdu.
dedi.

Sonra mevzuu değiştirerek.

— Ööf! bugün de hava ne
kadar sıcak! Bunaldık!

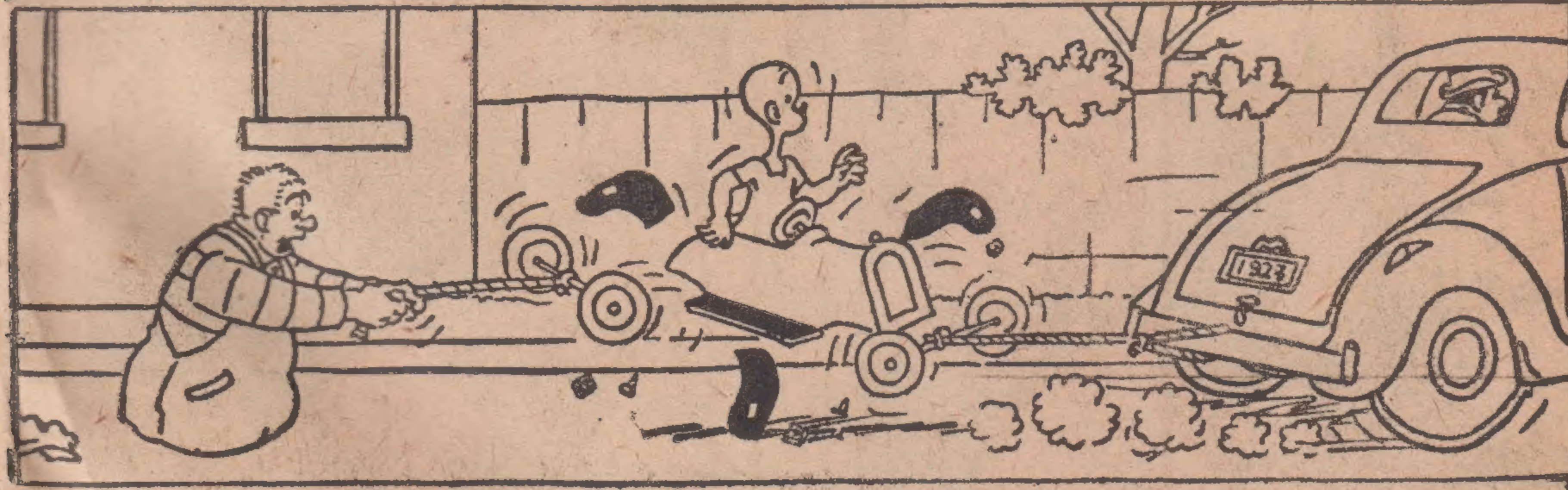
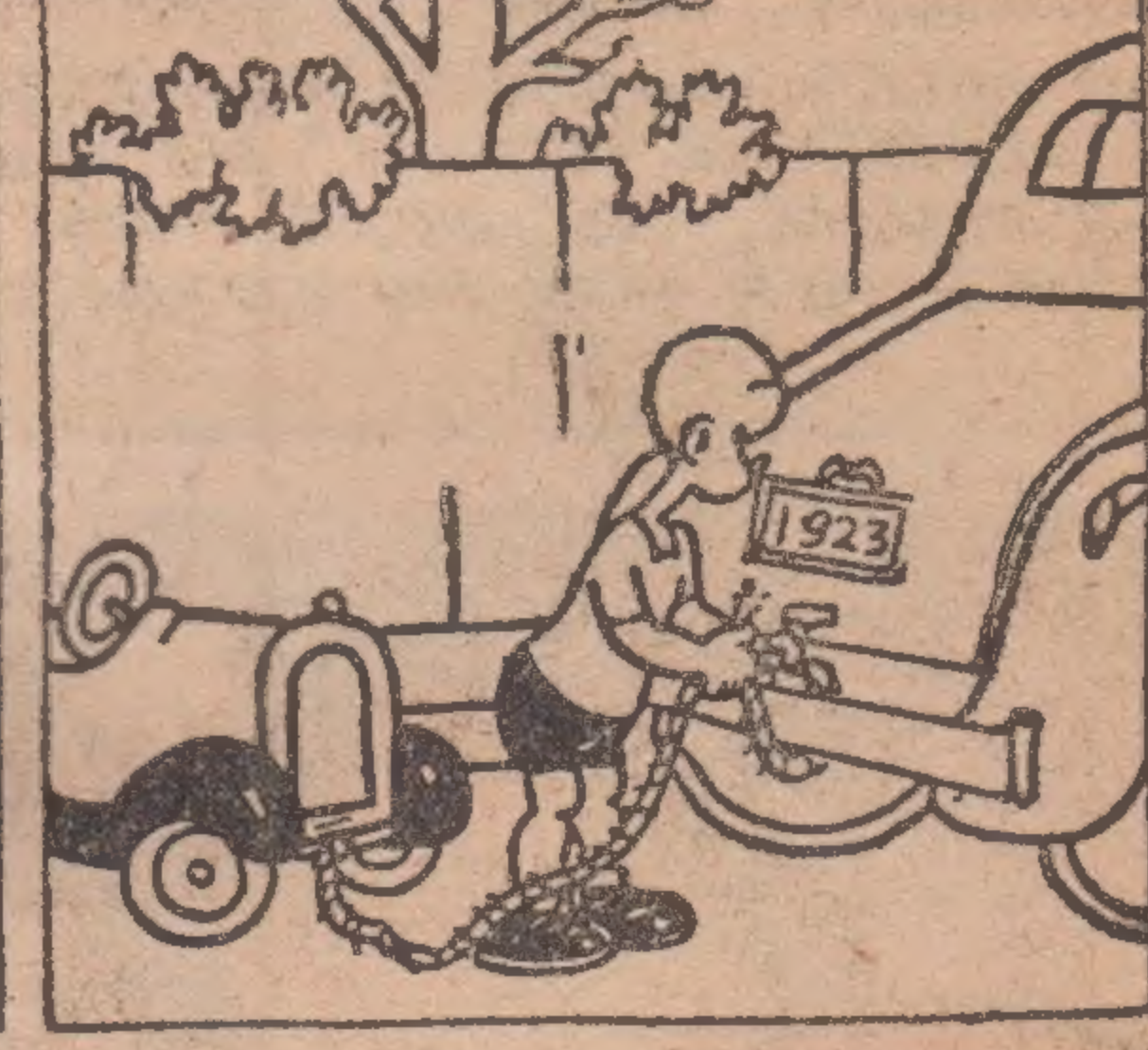
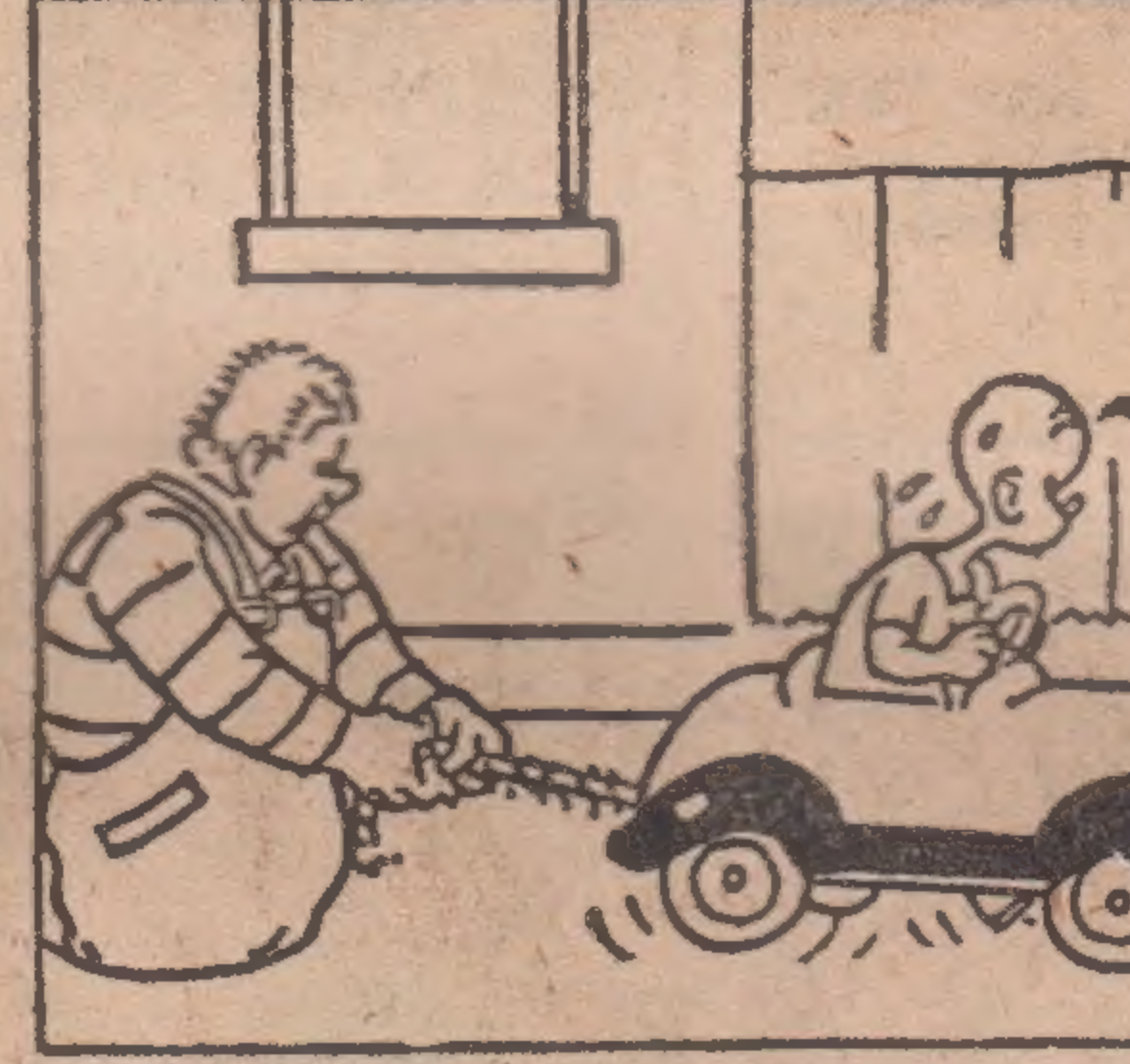
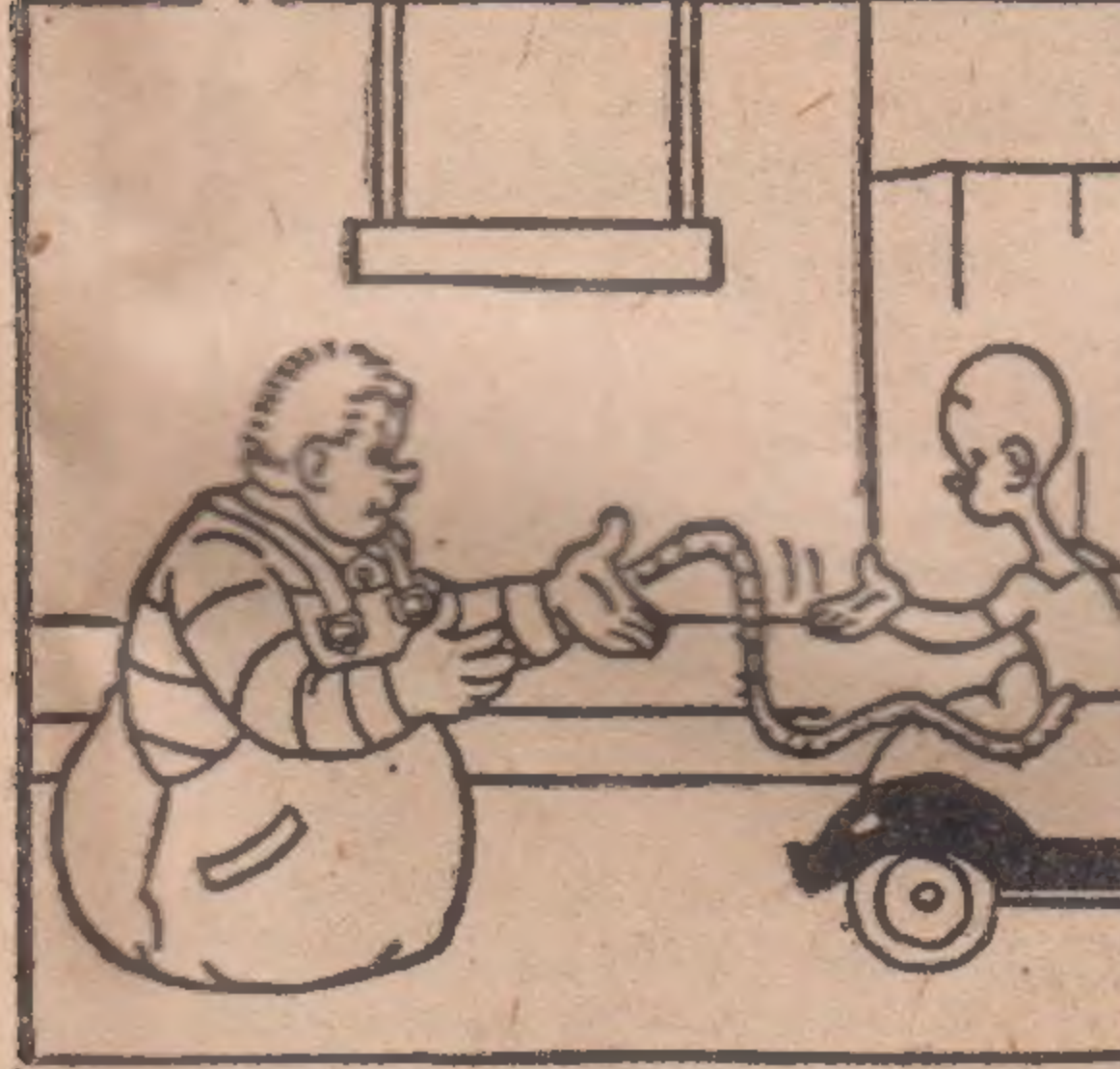
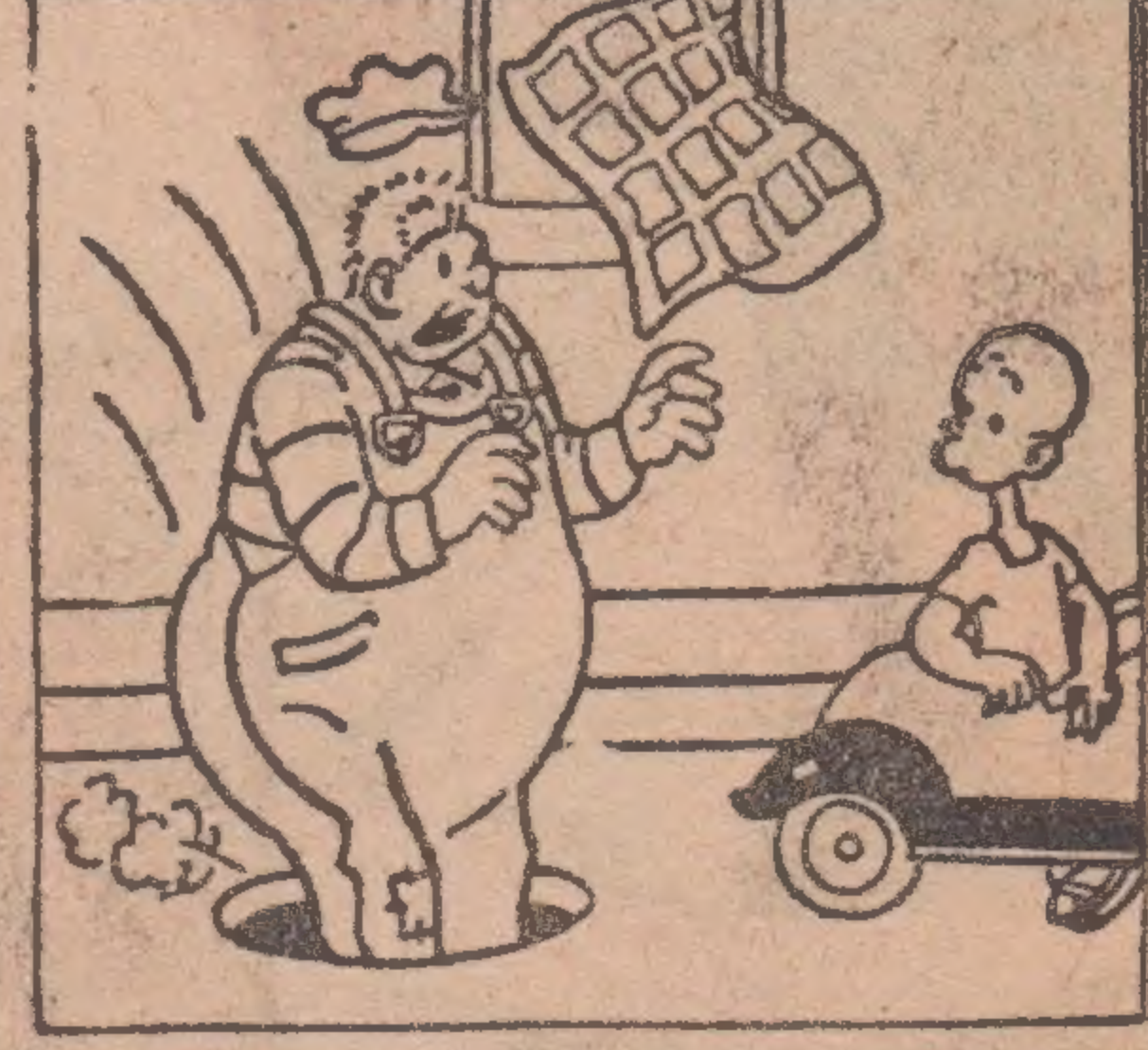
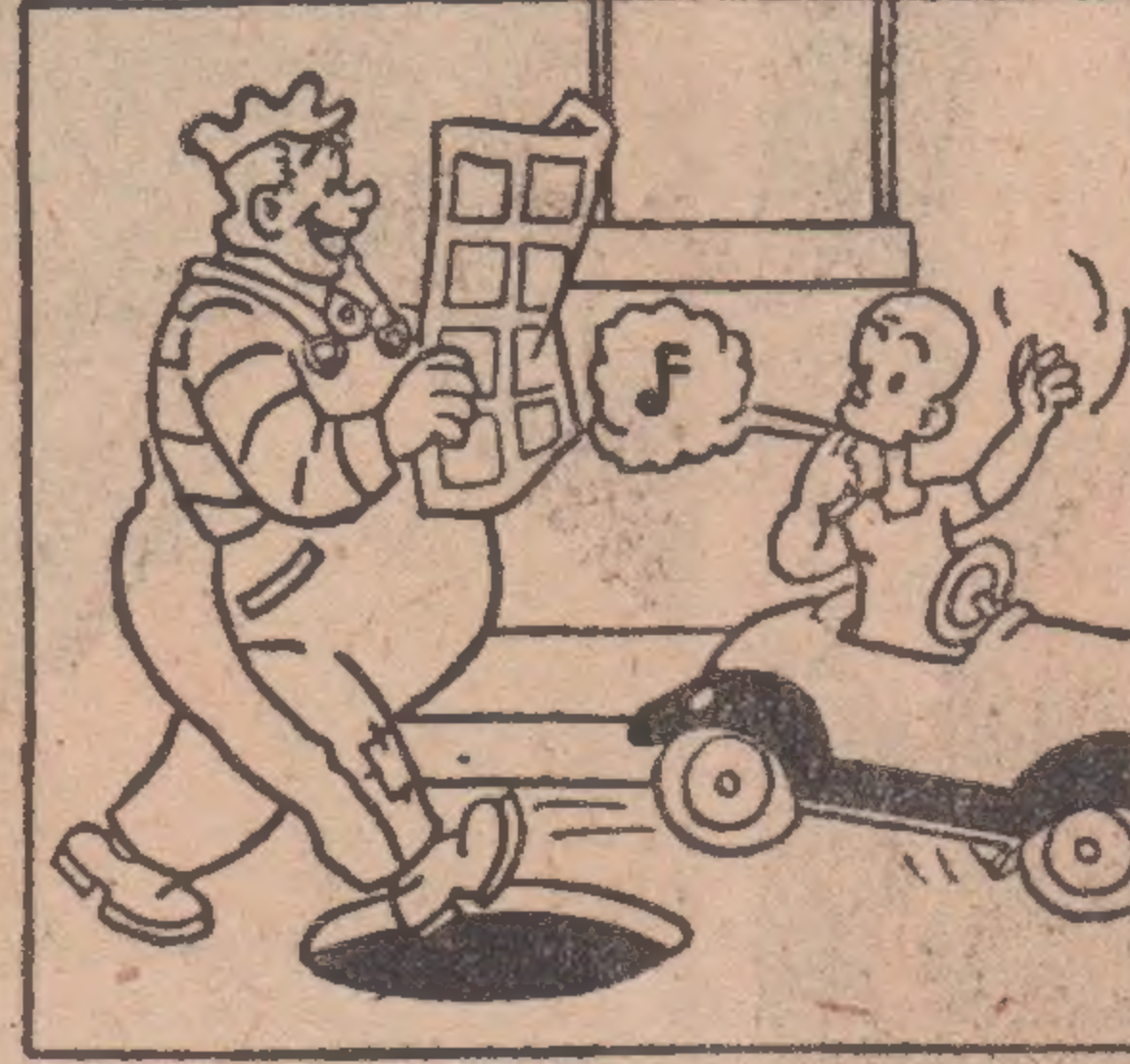
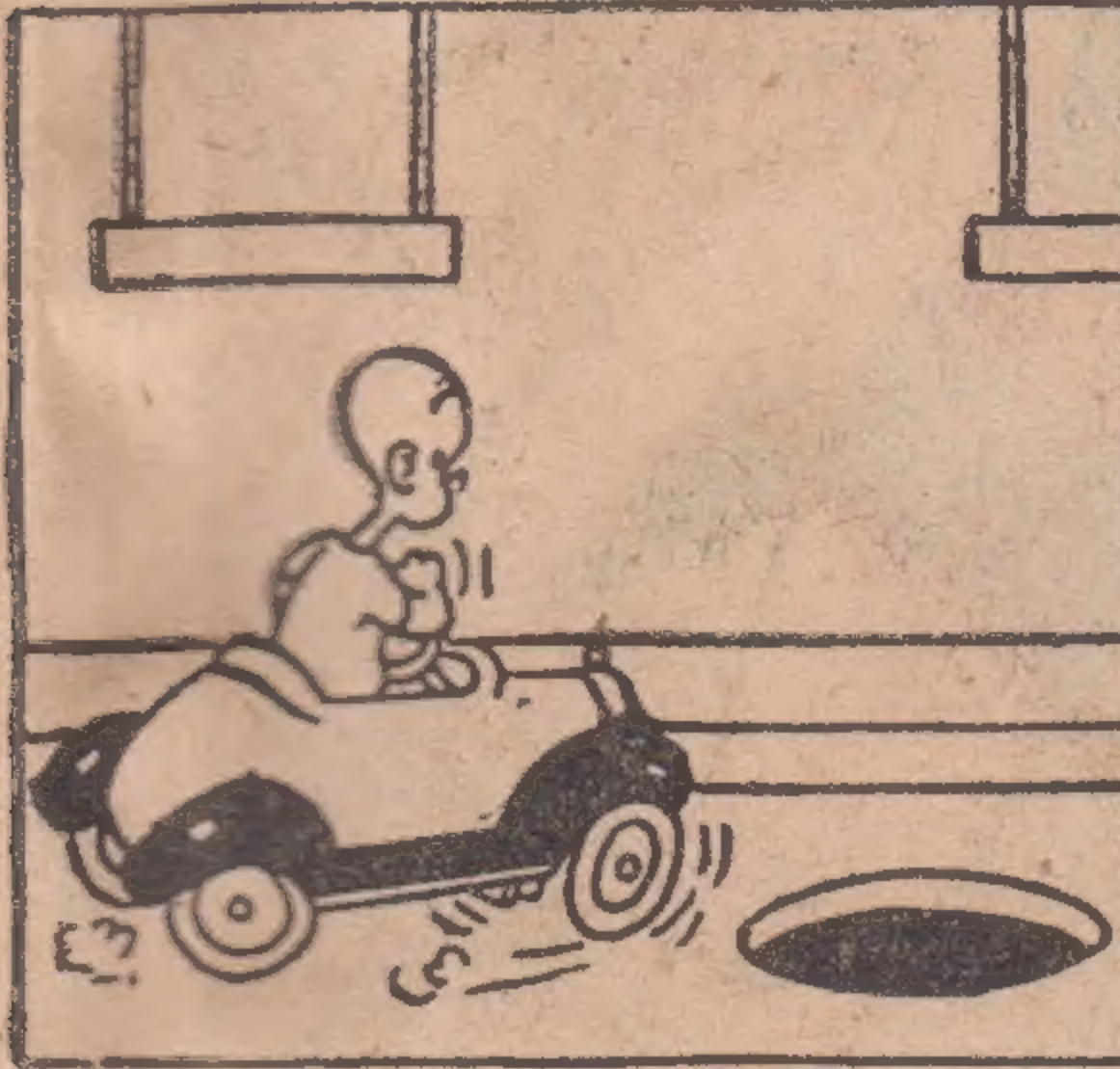
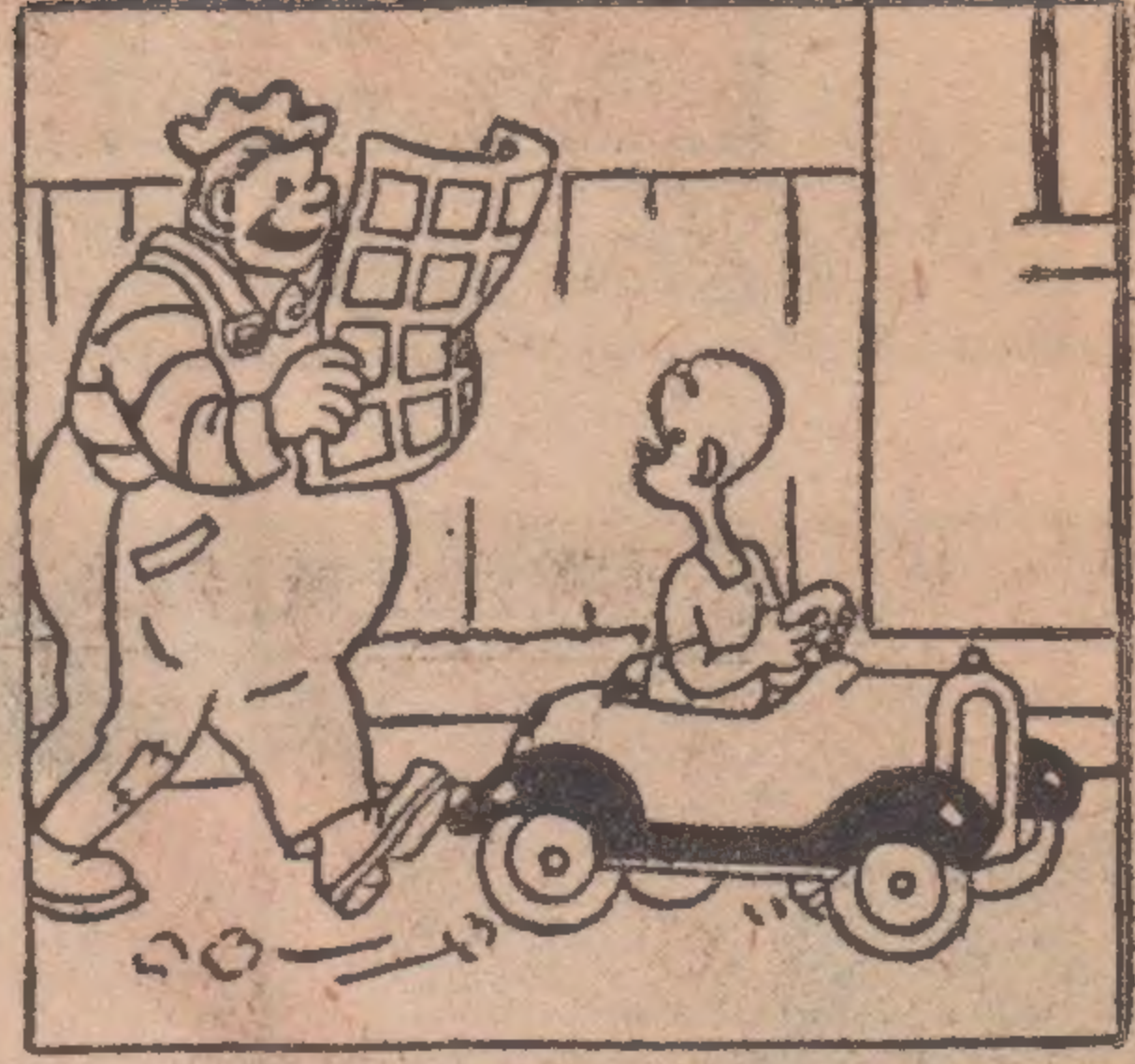
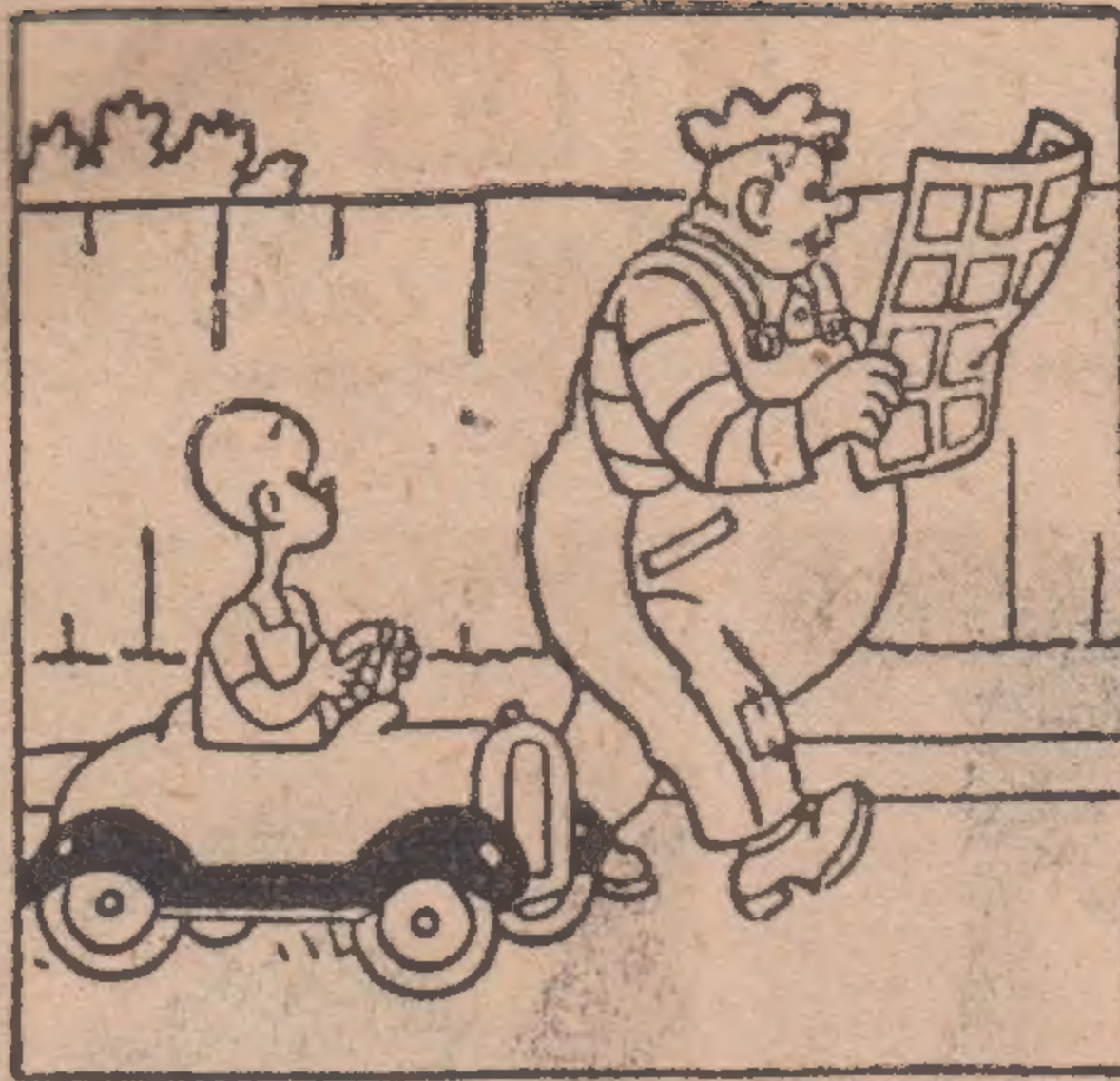
Dışarda en ufak bir rüzgâr
yoktu. Sabahtanberi boğucu
bir sıcak vardı, hava biraz ol -
sun serinlememişti. Bütün gün,
sinirlerimiz o kadar gergindi
ki çatacak yer aramış, gayet
iyi geçindiğimiz halde aramız -
da kavga edenler bile olmuştu.
Bu boğucu sıcakta, meşum bir
şey dolaşıyor gibiydi.

Susmustuk. Nancy birden -
bire:

(Devamı var)

ARKASI
VAR

ÇOCUK ÂLEMİ

Yavrularınızın en çok beğendikleri çocuk dergisi
dir. Her cumartesi bir tane almayı unutmayınız.

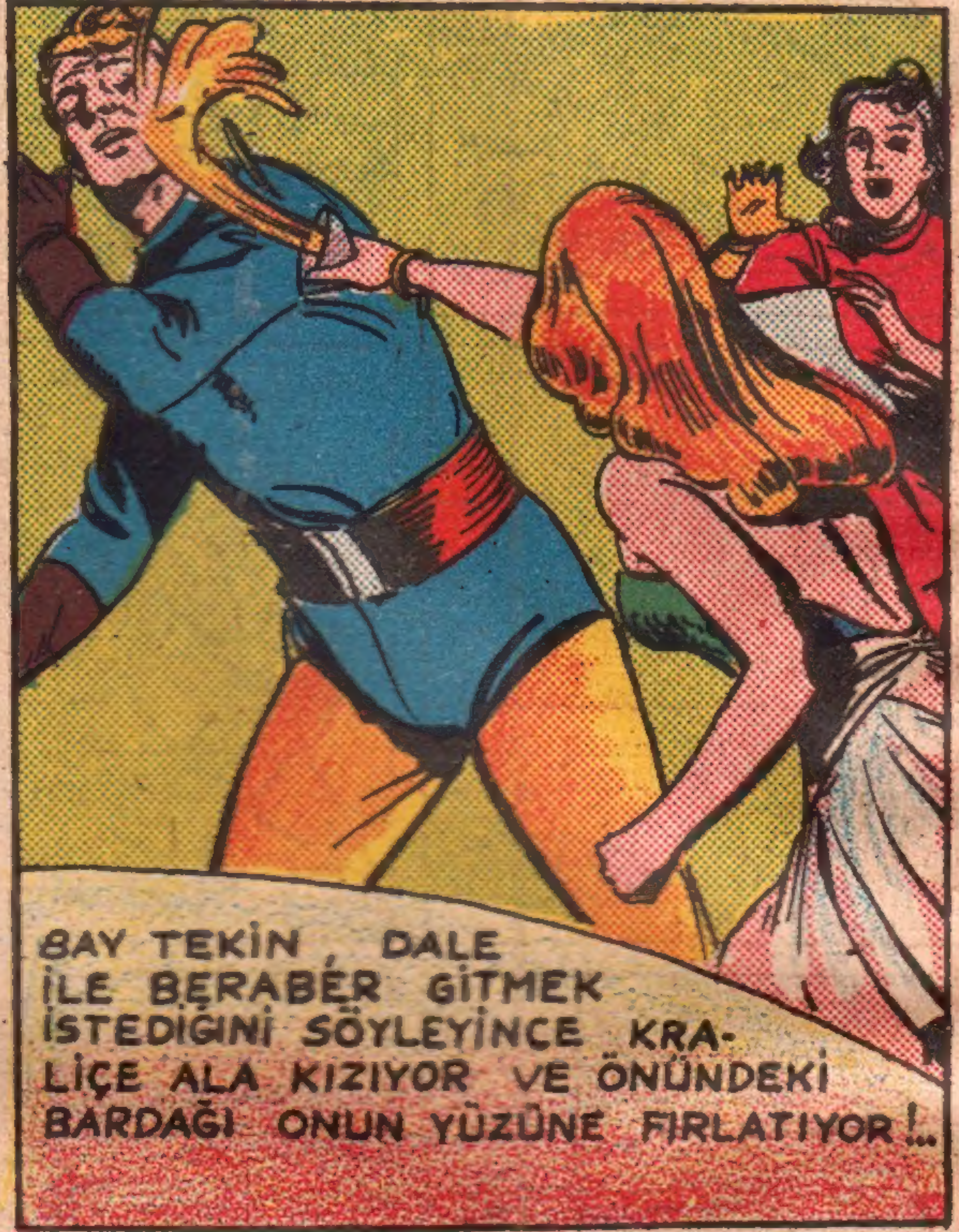
BAY TEKİN

1

Acayip Mahlûklar Ülkesinde

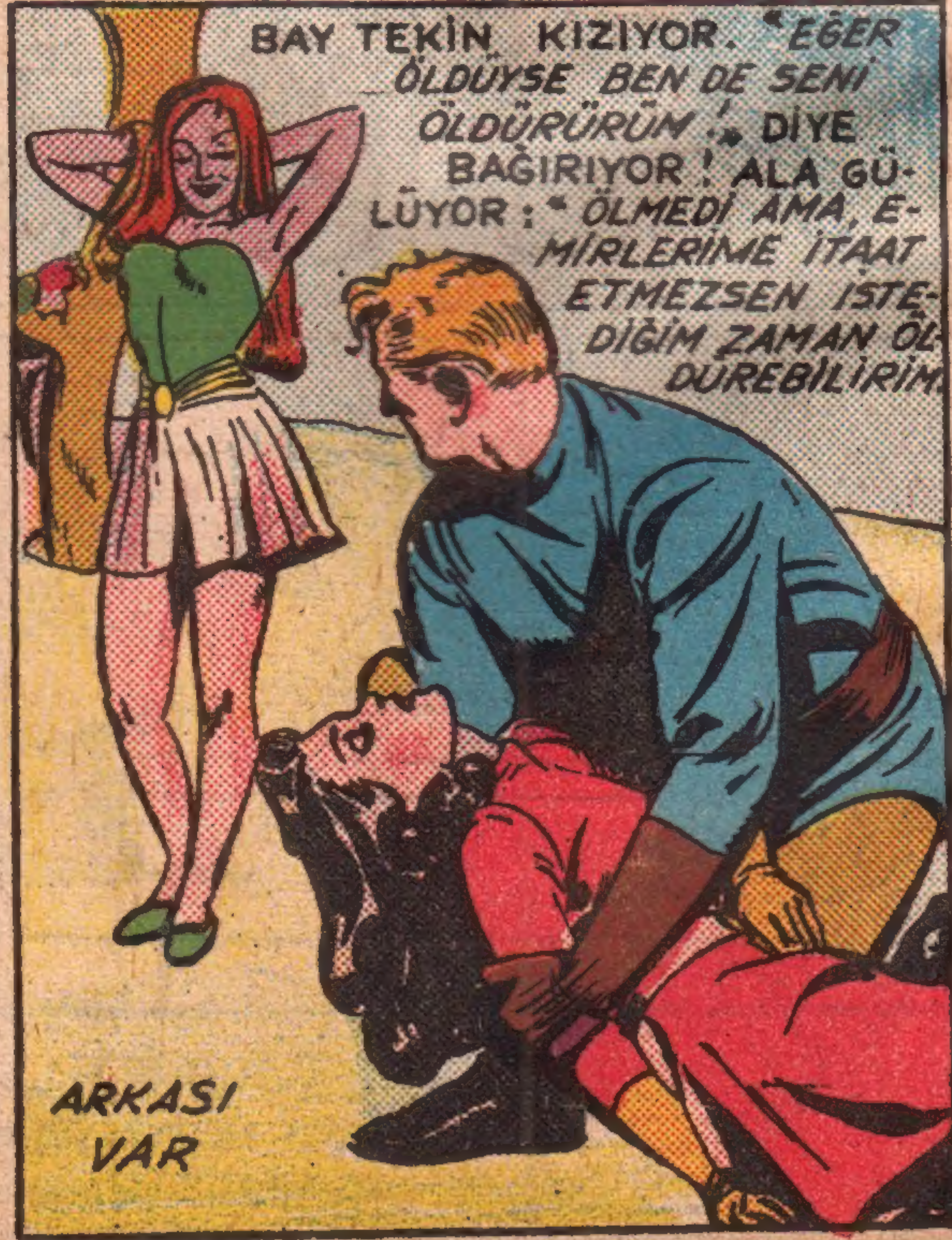
HAYVANLAR ÜLKESİNİN KRALİÇESİ BAY TEKİNİ ALIKOYMAK İSTİYOR. "SİZ BURADA KALACAKSINIZ, SİZİ BELKİ KIRAL YAPARIM, ÇÜNKÜ PEK HOŞUMA GİTTİNİZ."

BAY TEKİN, DALE İLE BERABER GİTMEK İSTEDİĞİNİ SÖYLEYİNCE KRALİÇE ALA KIZIYOR VE ÖNÜNDEKİ BARDAĞI ONUN YÜZÜNE FIRLATIYOR!...

ALA SİHİRLİ DÜDÜĞÜNÜ ÖTTÜRÜYOR. UYKUKUŞU HEMEN GELİP DALE'NİN ÜZERİNE SALDIRIYOR, KANATLARIYLA VURUP KIZCAĞIZI SERSEM EDİYOR..

BAY TEKİN KIZIYOR. "EĞER ÖLDÜYSE BEN DE SENİ ÖLDÜRÜRÜM." DİYE BAĞIRIYOR! ALA GÜLÜYOR: "ÖLMEDİ AMA, EMİRLERİME İTAAT ETMEZSEN İSTEDİĞİM ZAMAN ÖLDÜREBİLİRİM."

ARKASI
VAR